

வேதவசனங்களுக்கு விளக்கம் அளித்தல் என்னும் செயல் முறையைத் தொடங்குதல்

“பிள்ளையானவன் நடக்கவேண்டிய வழியிலே அவனை நடத்து; அவன் முதிர்வயதிலும் அதை விடாதிருப்பான்” என்று நீதிமொழிகள் 22:6ம் வசனம் கூறுகிறது. எழுத்தாளர் என்ன கூறினார் என்பதை அறிதல் கடினமானதல்ல, ஆனால் அவர் எதை அர்த்தப்படுத்தினார்?

சிலர், “நமது பிள்ளைகள் சரியானவற்றைச் செய்யும்படி அவர்களுக்கு நாம் போதித்து அவர்களைக் கிறிஸ்தவ இல்லங்களில் வளர்த்தால், பின்பு அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆவார்கள் மற்றும் எப்போதும் விசுவாசம் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள் என்று அவர் அர்த்தப்படுத்தினார்” என்று கூறுகின்றனர். மற்றவர்கள், “இல்லை, பிள்ளைக்குச் சரியானபடி போதிக்கப்பட்டாலும் கூட அவன் கர்த்தரை விட்டு விலகிச் சென்று விடக்கூடும், ஆனால் அவன் முதியவனாகும்போது அவன் விசுவாசத்திற்குத் திரும்பி அதைவிட்டு விலகாதிருப்பான் என்று இது அர்த்தப்படுகிறது” என்று கூறுகின்றனர். இன்னும் வேறொருவர், “இது ஒரு பிள்ளையை ‘விசுவாசத்தில்’ பயிற்றுவித்தல் பற்றிப் பேசுவதை இல்லை. நாம் ஒரு பிள்ளையை அவன் குறிப்பாகத் தகுதியான ஒரு தொழிலில் - ‘அவன் தனிப்பட்ட வகையில் செல்ல’ - வழிநடத்தினால் அவன் அந்தத் தொழிலில் மகிழ்வுடன் நிலைத்திருப்பான் என்று இது அர்த்தப்படுத்துகிறது” என்று கூறலாம். யார் சரியானவராக இருக்கிறார்? யார் சரியானவராக இருக்கிறார் என்று நாம் எவ்வாறு நிச்சயப்படுத்தக் கூடும்?

நீதிமொழிகள் 22:6ம் வசனம் மாற்றப்பட இயலாத ஒரு விதியை எடுத்துரைப்பதில்லை (இவ்வசனம் இவ்வாறு செய்கிறது என்று நாம் சிலவேளைகளில் பிரசங்கித்திருப்பினும்கூட) என்று கூறுவதற்குப் பல நல்ல காரணங்களைப்பட்டியலிட முடியும்.¹ இக்கூற்று ஒரு நீதிமொழியாக, விதியைப் பற்றியல்ல ஆனால் வாழ்வைப் பற்றிய பொதுவான ஒரு கூற்றாக உள்ளது என்பது இந்தக் காரணங்களில் மிகச்சிறப்பானதாக உள்ளது.

ஒரு வசனப்பகுதி வாசிக்கப்படும்போது, அது அர்த்தப்படுத்துவது என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு மக்கள் முயற்சி செய்கின்றனர். அந்த முயற்சியே “விளக்கம் அளித்தல்” என்று அழைக்கப்படுகிறது; ஒரு வசனப்பகுதியைப் புரிந்துகொள்ள நாடுதல் அவ்வசனப் பகுதிக்கு விளக்கம் அளித்தலாக உள்ளது. மூன்று பாகம் கொண்ட இந்தப் படிப்பானது, வேதாகமத்திற்குச் சரியான விளக்கம் அளிப்பது எவ்வாறு என்பதைப் பற்றியதாக உள்ளது. முதல் இரண்டு இதழ்களில் நாம், ஒரு வசனப் பகுதியை அதன் சொந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் புரிந்துகொள்வது எவ்வாறு என்பதைக் கலந்துரையாடுவோம். மூன்றாம் இதழில் நாம், ஒரு வசனப் பகுதியை நமக்கும் இன்றைய நாட்களின் சூழ்நிலைகளுக்கும் நடைமுறைப்படுத்துவது எவ்வாறு என்பதைப் பற்றிப் படிப்போம். இந்த

அறிமுகப் பாடத்தில் நாம், விளக்கம் அளித்தலின் “ஏன்” மற்றும் “என்ன” என்பவற்றைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுவோம்.

விளக்கம் அளித்தலைப் படிக்க வேண்டியது ஏன்?

வேதாகமத்தை நம்புபவர்கள் அடிக்கடி, “விளக்கம் அளித்தல்” என்பது அவசியம் இல்லை என்று தாங்கள் நினைப்பதாகக் கூறுகின்றனர் அல்லது மறைமுகமாக உணர்த்துகின்றனர். ஒரு பிரசங்கியார், “அந்த வசனப்பகுதிக்கு விளக்கம் அளிக்கத் தேவையில்லை; அதற்கு நடைமுறைப்படுத்துதல் மட்டுமே தேவைப்படுகிறது” என்று கூறுவதை மிகவும் விரும்பினார். சிலவேளைகளில், ஒரு வகுப்பில் உள்ள உறுப்பினர்கள், “வேதாகமம் தனக்குத் தானே மிகச்சிறந்த விளக்கவுரையாளராக உள்ளது” என்றோ அல்லது “அது எதை அர்த்தப்படுத்துகிறதோ அதைக் கூறுகிறது மற்றும் அது கூறுவதையே அர்த்தப்படுத்துகிறது” என்று சில வேளைகளில் கூறுவார்கள். இருப்பினும், இந்த விமர்சனங்கள் ஒவ்வொன்றும், விளக்கவுரை அளித்தல் நடந்துள்ளது என்பதையே மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது.

இந்தக் கூற்றுகள் ஒவ்வொன்றிலும் பாராட்டுதற்கு உரிய சில விஷயங்கள் காணப்பட முடியும். இதுபோன்ற சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துபவர்கள், வேதாகமம் தேவனிடத்தில் இருந்து வந்தது (2 தீமோத்தேயு 3:16, 17), அவைகளை வாசிப்பவர்களுக்கு அவைகள் ஏறக்குறைய நேரடியாக நடைமுறைப்படுகின்றன, மற்றும் அவைகள் சராசரி நபருக்குப் புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடியவையாக உள்ளன என்று நம்புகின்றனர். இருந்தபோதிலும், வேதவாக்கியங்களை நாம் உண்மையிலேயே புரிந்துகொள்ள விரும்பினால் (இதுவே விளக்கம் அளித்தலின் இலக்காகும்), விளக்கம் அளித்தலின் திட்டவாட்டமான மற்றும் புரிந்துகொள்ளப்படக் கூடிய முறைமைகள் நமக்கு அவசியமாகின்றன.

வேதவசனங்களுக்கு விளக்கம் அளிப்பதில் செயல்விளைவுள்ள முறைமைகளைக் கொண்டிருத்தல் முக்கியமானதாக இருப்பது ஏன்?

1. *ஏனென்றால், தேவன் நம்மோடு பேசியிருக்கிறார்.* தேவன் நம்மோடு பேசி இருப்பதால், அவர் என்ன கூறியிருக்கிறார் - மிகச்சரியாக அவர் என்ன கூறியிருக்கிறார் - என்பதைப் புரிந்துகொள்ள நாம் நிச்சயமாக விரும்புகிறோம். உதாரணமாக, சிலவேளைகளில் வேதாகமத்தின் வாய்மொழி ஏவுதலை நம்பியிராத வேதாகமக் கல்விமாண்கள், அதைத் தேவனே ஏவினார் என்று நம்பும் நம்மில் உள்ளவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக அதன் மிகச்சரியான அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சிப்பதில் அதிகம் ஊக்கமாக உள்ளனர்.² அவர்கள், மூலபாஷையில் ஒரு வார்த்தை அல்லது வாக்கியத்தின் மிகச்சரியான அர்த்தத்தைத் தீர்மானிக்க மிகக் கடுமையாக உழைக்கின்றனர், ஆனால் நாம் ஒருவசனப் பகுதியின் அர்த்தத்தை ஏறக்குறைய அறிந்தாலே போதுமானது என்று திருப்தியடைகிறோம். வேதாகமம் தேவனுடைய மிகச்சரியான வார்த்தையாக உள்ளது என்ற நமது நம்பிக்கையானது, வேறு எதைக் காட்டிலும் நம்மை, அவரது வார்த்தையில் அவர் மிகச்சரியாக என்ன கூறுகிறார் என்பதை அறியச் தீர்மானிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

2. *விளக்கம் அளிப்பதன் உலகளாவிய தன்மையினிமித்தம்.* நாம் யாவரும் வேதவசனங்களுக்கு விளக்கம் அளிக்கிறோம். நாம் வேதாகமத்தை வாசிக்கும்போது, விளக்கம் அளித்தலின் சில முறைகளின் அடிப்படையில்

அதைப் புரிந்து கொள்ள நாடுகிறோம். ஆகவே நாம் வேதாகமத்திற்கு விளக்கம் அளிப்போமா இல்லையா என்பது அல்ல ஆனால் அதற்கு நாம் சரியாக விளக்கம் அளிப்போமா இல்லையா என்பதே கேள்வியாக உள்ளது.³

3. *செய்தித்தொடர்பின் சிரமத்தின் நிமித்தம்.* செய்தித்தொடர்பு என்பது அடிக்கடி அறைகூவல் விடுவதாக உள்ளது. நமது மனைவிகள் அல்லது கணவர்களைப் புரிந்து கொள்வதில் நாம் எத்தனை முறை தவறியிருக்கிறோம்? ஒரே முன் யூகங்களைளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் சகோதரர்கள் சில வேளைகளில் வேறுபட்ட முடிவுகளை அடைகின்றனர் என்ற உண்மையில் இருந்து, வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்ளுதலின் சிரமம் தெளிவாகிறது. மற்றவர்கள் வாய்மொழியாகவும் எழுத்தின் வாயிலாகவும் என்ன கூறியுள்ளனர் என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உணக்கமான முயற்சி தேவைப்படுகிறது.

4. *வேறு கலாச்சாரத்தினருடன் செய்தித்தொடர்பு கொள்ளுதலில் உள்ள மாபெரும் சிரமத்தின் நிமித்தம்.* செய்தித்தொடர்பு கொள்ளுதல் சிரமமானதாக உள்ளது என்றால், வேறு கலாச்சாரத்தினருடன் செய்தித்தொடர்பு கொள்ளுதல் அதைவிடச் சிரமமானதாக உள்ளது.⁴ வேறு கலாச்சாரத்தினருடன் செய்தித்தொடர்பு கொள்ளுதல் என்பதையே நாம் வேதாகமத்தில் கொண்டுள்ளோம், இது ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள், ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் மற்றும் கலாச்சாரங்கள் ஆகியவற்றில் நம்மை விட்டுப் பிரிந்துள்ள நம்மில் இருந்து மிகவும் வேறுபட்டுள்ள மக்களைப் பற்றி நமக்குக் கூறுகிறது. மனித வார்த்தைகளிலும் மனிதக் காட்சி அமைவிலும் வேதாகமத்தை நமக்குக் கொடுக்கத் தேவன் தேர்ந்துகொண்டபடியால், ஒரு வசனப்பகுதியை நாம் இன்றைய நாட்களில் வாசிக்கும்போது, அது எழுதப்பட்ட வரலாற்று ரீதியான மற்றும் கலாச்சார ரீதியான காட்சி அமைவை நாம் ஆராய்வது அவசியமாகிறது.

உதாரணமாக ஆதியாகமம் 23ல், ஆபிரகாம் தமது மனைவியைப் புதைப்பதற்கு ஒரு இடத்தை ஏத்தியரான எப்பெரோன் என்பவரிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கத் தீர்மானிக்கிறார். அவர் அதை வாங்கச் சென்றபோது, எப்பெரோன் அந்த நிலத்தை அவருக்கு இலவசமாகக் கொடுப்பதாகக் கூறி, அவரது பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள மறுத்தார். இருந்தபோதிலும் ஆபிரகாம் அதற்குப் பணம் செலுத்துவதை வலியுறுத்தினார். கடைசியாக எப்பெரோன், “என் ஆண்டவனே, நான் சொல்லுகிறதைக் கேளும்; அந்த நிலம் நானூறு சேக்கல் நிறை வெள்ளி பெறும்; எனக்கும் உமக்கும் அது எவ்வளவு காரியம்; நீர் உம்மிடத்திலிருக்கிற பிரேதத்தை அடக்கம்பண்ணும்” என்று கூறினார் (ஆதியாகமம் 23:15). பின்பு ஆபிரகாம் அடக்கம் செய்யும் அந்த இடத்திற்காக அவரிடத்தில் நானூறு சேக்கல் நிறை வெள்ளியைக் கொடுத்தார். அவர்களின் உரையாடலில் நடைபெற்றது என்ன? எப்பெரோன் ஆபிரகாமுக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுத்தபோது அவர் (எப்பெரோன்) உண்மையுள்ளவராக இருந்தாரா? இது பெரும்பாலும் அந்த நாட்களில் உலகத்தில் மக்கள் பேரம்பேசும் வழிமுறையாக இருந்தது. பேரம்பேசும் அந்த வழிமுறையானது இன்றைய நாட்களில் உலகத்தில் மக்கள் வாங்கவும் விற்கவும் பேரம் பேசும் வழிமுறையில் இருந்து மாறுபட்டிருப்பதாகக் காணப்படலாம். இந்தப் பரிமாற்றத்தை நாம் வேறொரு கலாச்சாரத்தின் சொற்றொடர்களில் விளக்கம் அளிக்க முயற்சி செய்தால், நாம் அதைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுதல் என்ற இடர்பாட்டைக்

கொண்டிருப்போம்.

5. தவறாக விளக்கம் அளித்தல் என்பது அடிக்கடி நிகழ்வதன் நிமித்தம். நாம் - நம்மில் மிகச் சிறப்பானவர்கள் கூட - அடிக்கடி, வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்ள, அதாவது அதற்குத் தக்க வகையில் விளக்கம் அளிக்கத் தவறிவிடுகிறோம்.

ஒரு வேதவசனப் பகுதி தவறாகப் பயன்படுத்தப் படக்கூடுவது எவ்வாறு என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக நாம் ஏற்கனவே நீதிமொழிகள் 22:6ஐப் பயன்படுத்தியுள்ளோம். இந்த மனப்பாங்கின் உள்ளடக்கத்திற்கு இன்னொரு உதாரணமாக, “பரலோகத்தில் பேரெழுதியிருக்கிற முதற்பேறானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபையினிடத்திற்கும்” என்பதைப் பற்றிப் பேசுகிற எபிரெயர் 12:23ஆ வசனப் பகுதி உள்ளது. இவ்வசனப் பகுதியில் “முதற்பேறானவர்களின்” என்பது கொலோசெயர் 1:18ல் “மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பேறுமானவர்” என்று விவரிக்கப் பட்டுள்ள கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறதா? எபிரெயர் 12:23ல் “முதற்பேறானவர்களின்” என்பது பன்மைச் சொல்லாக உள்ளது; இது “முதற்பேறானவர்களை” குறிக்கிறது, ஆகவே இது கிறிஸ்துவைக் குறிப்பதாக இருக்க முடியாது. கிரேக்க மொழியில் (மற்றும் தமிழில் மொழியில்) இது தெளிவாக உள்ளது, ஆனால் ஆங்கிலத்தில் இதை வாசிப்பதில் இருந்து இது இன்னும் தெளிவாக உள்ளது. பின்தொடரும் (இது தமிழில் முன்வருவதாக உள்ளது) சொற்றொடரில் “முதற்பேறானவர்களின்” என்பதைக் குறிக்கும் பதில் பெயர்ச்சொல் - “பரலோகத்தில் பேரெழுதியிருக்கிற முதற்பேறானவர்களின்” - பன்மைச் சொல்லாக உள்ளது எனவே “முதற்பேறானவர்களின்” என்பதும் பன்மைச் சொல்லாகவே உள்ளது.

இவ்விரு உதாரணங்களுமே, வேதவசனங்களை எச்சரிக்கையாகக் கையாள வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கின்றன. வேதாகமத்தை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள விரும்பினால், நாம் கேள்விப்பட்டுள்ள அல்லது வழக்கமாகப் போதிக்கப்படுகிறவற்றினால் மாத்திரம் நாம் வழிநடத்தப்பட முடியாது. தேவனுடைய வசனத்தை நமக்காக நாம் மிகச்சரியாக வாசிப்பதால் வேதவசனத்திற்கு விளக்கம் அளிக்க நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

விளக்கம் அளித்தலில் பணிச்சுமை

என்னவாக உள்ளது?

“வேதவசனங்களுக்கு விளக்கம் அளித்தலின் பணிச்சுமை” என்பது இந்தப் பாடத்தின் கடைசியில் வரைகுறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. அந்த வரைகுறிப்பு, வேதாகமத்திற்கு விளக்கம் அளித்தல் மற்றும் வேதாகமத்துடன் உரையாடுதல் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகிறது. வேதாகமத்தை பக்தியுடன் வாசித்து “இந்த வசனப்பகுதியில் இருந்து நான் பெறுவது என்ன?” என்றோ அல்லது “இவ்வசனம் எனக்கு அர்த்தப்படுத்துவது என்ன?” என்றோ கேட்டலில் மதிப்பு உள்ளது; இருப்பினும் வேதாகமத்தை பக்தியுடன் வாசித்தல் - வேதாகமத்தை வாசித்து அதற்கு மறுசெயல் செய்தல் - என்பது வேதாகமத்திற்கு விளக்கம் அளித்தல் என்பதாக நினைக்கப்படக் கூடாது. நாம் வேதாகமத்திற்கு விளக்கம் அளிக்கும்போது, வேதாகமம் நமக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் அர்த்தப்படுத்துவது என்ன என்றோ அல்லது அது நம்மை எவ்வாறு உணரச்செய்கிறது என்றோ மட்டும் அல்ல ஆனால் வேதாகமம்

அர்த்தப்படுத்துவது என்ன என்றே நாம் கேட்கிறோம்.

வேதாகமத்தை எவ்வாறு நாம் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்க முடியும்? வசனப்பகுதிக்கு விளக்கம் அளிப்பதிலும் அவைகள் ஒன்றிற்கொன்று கொண்டுள்ள உறவைத் தீர்மானிப்பதிலும் மூன்று கேள்விகள் கேட்கப்பட வேண்டும். (1) இவ்வசனப்பகுதி கூறுவது என்ன? (2) இது அர்த்தப்படுத்துவது என்ன? குறிப்பாக நாம் அந்தக் கேள்விக்கு, முதல் வாசகர்களுக்கு அது அர்த்தப்படுத்தியது என்ன என்ற நிபந்தனைகளில் பதில்கூற வேண்டும். முதல் வாசகர்களுக்கு அது அர்த்தப்படுத்தியது எதுவோ, அதுவே அவ்வசனப் பகுதியின் அர்த்தமாக உள்ளது. (3) இது எவ்வாறு நடைமுறைப்படுகிறது? ஒவ்வொரு வசனப்பகுதியும் நமக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் பொருத்தமானதாக உள்ளது. அது எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைக் கண்டறிதலே நமது பணிச்சுமையாக உள்ளது. அது நாம் அறிய வேண்டிய வரவாற்றுகளாக ஒரு உண்மையாக இருக்கலாம் அல்லது நாம் பின்பற்றக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு உதாரணமாக இருக்கலாம். அது நாம் அரவணைக்க வேண்டிய ஒரு உபதேசமாக இருக்கச் சாத்தியமுண்டு. அது நமது அன்றாட வாழ்வில் நாம் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு விதியை, சட்டத்தை அல்லது கொள்கையை முன் அமைக்கலாம்.

முதல் இரண்டு கேள்விகளுக்கு நாம் பதில் அளிக்க முயற்சிக்காத வரையில், மூன்றாவது கேள்விக்குப் பதில் அளிக்க நாம் தயாராக இருப்பதில்லை. ஆகையால், ஒரு வசனப்பகுதிக்கு விளக்கம் அளிக்க நாம் தயாராகுமையில், அவ்வசனப் பகுதியை அதன் சொந்த சந்தர்ப்பப்பொருளில் ஆராய்வதன் மூலம் தொடங்க வேண்டும். அதன் முதல் வாசகர்களால் அது எவ்வாறு புரிந்துகொள்ளப்பட்டது என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் என்றே இது அர்த்தப்படுகிறது. “விளக்கம் அளித்தல்” என்பதற்கான இந்த விளக்கமானது நம்மை ஓரளவிற்கு மட்டுப்படுத்தலாம்: கடந்த காலத்தில் நாம் தவறாகப் பயன்படுத்திய சில வசனப்பகுதிகளைப் பற்றி மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டும் என்று இது அர்த்தப்படுத்தலாம். உதாரணமாக, அகிரிப்பா இராஜா “நான் கிறிஸ்தவனாகிறதற்குக் கொஞ்சங்குறைய நீ என்னைச் சம்மதிக்கப் பண்ணுகிறாய்” என்று கூறியபோது (நடபடிகள் 26:28), உண்மையிலேயே அவர் “கொஞ்சங்குறைய சம்மதித்தவராக” இருந்தாரா? அகிரிப்பா இராஜா கொஞ்சங்குறையக் கிறிஸ்தவராவதற்குத் தயாராக இருந்தார் என்று மற்ற பதிப்புகள்⁵ சுட்டிக்காண்பிப்பதில்லை. இவ்வசனத்தை இதன் சொந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் புரிந்துகொள்ளுதல் என்பது இவ்வசனப் பகுதியை அதிகம் குறிப்பிடத்தக்கதாக ஆக்கும்படியான புதிய அர்த்தங்களை நமக்குத் திறந்துவிடலாம். எனவே, ஒரு வசனப்பகுதி அதன் முதல் வாசகர்களுக்கு எவ்வாறு நடைமுறைப்பட்டது என்பதை நாம் புரிந்துகொண்ட பின்பு, அவ்வசனப் பகுதியை நாம் இன்றைய நாட்களில் மக்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்த முடியும்.

குறிப்புகள்

¹இந்தக் கொள்கையை இது விதியாக இருந்தது போலப் போதித்தல் என்பது நமது பிள்ளைகள் தங்களுக்கென்று தாங்களே தேர்ந்து கொள்ளும் அவர்களின் “சுயாதீனமான ஒழுக்கரீதியான முகமை” என்பதை அவர்களிடமிருந்து விலக்கி வைப்பதாகிவிடும்.

சரியான வழியில் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட யாரேனும் ஒருவர்கூட தவறானதைத் தேர்ந்துகொள்ளக் கூடும். ²“வாய்மொழி ஏவுதல்” என்பது வேதாகமத்தின் வார்த்தைக்கு வார்த்தை ஏவுதல் உள்ளது என்று அர்த்தப்படுகிறது; வேதாகமத்தின் சிந்தனைகளை அல்ல ஆனால் அதன் வார்த்தைகள் யாவற்றையும் தேவன் ஏவினார் என்று இந்தச் சொற்றொடர் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. ³Gordon D. Fee and Douglas Stuart, *How to Read the Bible for All Its Worth*, 3d ed. (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2003), 18-21. ⁴ஃபீ மற்றும் ஸ்டூவார்ட் ஆகியோர், வேதாகமத்தின் “புறம்பான பொருத்தம்” மற்றும் “வரலாற்று ரீதியான குறிப்பிட்டதன்மை” ஆகியவற்றிற்கு இடையில் “இறுக்கம்” நிலவுகிறது என்பதைப் பற்றிப் பேசினர். (Ibid., 21.) ⁵NLT வேதாகமம் இதை, “நான் விரைவில் கிறிஸ்தவனாவதற்கு என்னை இணங்கச் செய்ய முடியும் என்று நீ நினைக்கிறாயா?” என்று மொழிபெயர்க்கிறது. RSV வேதாகமம், “குறுகிய காலத்திலேயே என்னைக் கிறிஸ்தவனாக்க முடியும் என்று நீ நினைக்கிறாய்!” என்று கூறுகிறது. NIV வேதாகமம், “இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் நான் கிறிஸ்தவனாகும்படி என்னை நீ இணங்கச் செய்து விடலாம் என்று நினைக்கிறாயா?” என்று கூறுகிறது.

சொற்றொடர்களை விளக்கப்படுத்துதல்

விளக்கம் அளித்தல் [Interpretation]. “விளக்கம் அளித்தல்” என்பதன் மூலம் நாம் அர்த்தப்படுத்துவது என்ன? “விளக்கம் அளித்தல்” என்பது “ஒன்றைப் பற்றி விளக்குதல் அல்லது அதன் அர்த்தத்தைத் தெளிவுபடுத்துதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது என்பதாக அகராதி கூறுகிறது.¹ நாம் விளக்கம் அளிக்கும்போது, ஏதேனும் ஒன்றின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள நாம் நாடுகிறோம். வேதாகமரீதியான விளக்கம் அளித்தலில், நாம் ஒரு வசனப்பகுதி அதன் முதல் வாசகர்களுக்கு நடைமுறைப்பட்ட அர்த்தத்தையும் அது இன்றைய நாட்களில் நமக்கு நடைமுறைப்படும் அர்த்தத்தையும் - அதாவது அதன் அன்றைய அர்த்தத்தையும் இப்போதைய அர்த்தத்தையும் - தீர்மானிப்பதில் ஈடுபடுகிறோம். ஒரு சிறு குழுவைச் சேர்ந்த சிலருக்கோ அல்லது விசேஷித்த வகையில் தகவல் தரப்பட்டவர்களுக்கோ கிடைக்கும் மறைவான சில அர்த்தத்தை அல்ல ஆனால் *தெளிவான அர்த்தத்தையே* நாம் நாடுகிறோம்.

வேத விளக்க ஆய்வு [Hermeneutics]. “வேதவிளக்க ஆய்வு” என்பது “விளக்கம் அளித்தல்” என்பதற்கான (*hermeneia*, or *hermeneuo*, “விளக்கம் அளிக்க”) என்ற கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது. இவ்வார்த்தை கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டில் பல முறை காணப்படுகிறது.³ இது தேவர்களின் தூதுவரான ஹெர்மெஸ் என்ற கிரேக்கக் கடவுளின் பெயரில் இருந்து தரவழைக்கப்பட்டுள்ளது. பெர்னார்டு ராம் அவர்களின் கூற்றுப்படி இது, “வேதாகமத்திற்கு விளக்கம் அளித்தலின் அறிவியல் மற்றும் கலை” என்று அர்த்தப்படுகிறது.⁴ இது, *வேதவசனத்தின் அர்த்தத்தைக் கண்டறிதல்* மற்றும் *அந்த அர்த்தத்தை இன்றைய நாட்களின் மக்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்துதல்* என்ற இரு விஷயங்களின் தொடர்பாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இருப்பினும் இதை நாம், இன்றைய காலகட்டத்திற்கு வேதாகமத்தின் அர்த்தத்தைத் தீர்மானித்தல் என்ற பயிற்சிக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்துவோம்.⁵

வேத ஆய்வுரை [Exegesis]. “வேத ஆய்வுரை” என்றால் என்ன? இவ்வார்த்தை, “வெளிநடத்துதலுக்கு” என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ள இரு வார்த்தைகளில் இருந்து வருகிறது. இந்தச் சொற்றொடர் “வேதவசனத்தின் மூல மற்றும்

விருப்பநோக்கமான அர்த்தத்தைக் கண்டறிவதற்கு அதை ஜாக்கிரதையாக மற்றும் முறைப்படியாகப் படித்தல் ... இது வேதவசனத்தை அதைத் தொடக்கத்தில் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் எவ்வாறு கேள்விப்பட்டிருப்பார்களோ அவ்வாறே கேள்விப்பட முயற்சித்தல், வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளுடைய தொடக்ககால விருப்பநோக்கத்தைக் கண்டறிதல்” என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால், “வேத ஆய்வுரை” என்பது, வசனப்பகுதியின் சொந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் அதன் அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சித்தல் என்பதாக உள்ளது. இது மூல எழுத்தாளர் மூல வாசகர்களுக்கு என்ன கூற விருப்பநோக்கம் கொண்டிருந்தார் என்று ஆய்வு செய்கிறது.

எனவே விளக்கம் அளித்தல் என்பது பின்வரும் இரு வலியுறுத்தங்களை உள்ளடக்குகிறது:

1. ஒரு வசனப்பகுதி எழுதப்பட்ட போது அது அர்த்தப்படுத்தியது என்ன என்று தீர்மானித்தல் (வேத ஆய்வுரை).
2. அதன் அர்த்தத்தை நமக்கு நடைமுறைப்படுத்துதல்; ஒரு வசனப்பகுதி இன்றைய நாட்களில் நமக்கு அர்த்தப்படுத்துவது என்ன என்று தீர்மானித்தல் (வேத விளக்க ஆய்வு).

“வேதாகமத்தை எவ்வாறு படிப்பது” அல்லது “வேதாகமத்திற்கு எவ்வாறு விளக்கம் அளிப்பது” என்பதைப் போன்றவற்றைக் கிறிஸ்தவர்கள் படிக்கும்போது, அடிக்கடி அவர்கள் முதல் வலியுறுத்தத்தை (வேத ஆய்வுரை) புறக்கணித்து இரண்டாவது வலியுறுத்தத்தின் மீது (வேத விளக்க ஆய்வு) கவனம் குவிக்கின்றனர்.

எண்ணத்திற்கு ஏற்றபடி விளக்கம் தருதல் [Eisegesis]. Eisegesis என்ற வார்த்தை “ஒன்றிற்குள் வழிநடத்துதல்” - அதாவது, ஒரு வசனப்பகுதி என்ன கூற வேண்டும் என்று ஒருவர் விரும்புகிறாரோ அதற்கு ஏற்றபடி வாசித்தல் - என்று அர்த்தப்படுகிறது. “வேத ஆய்வுரை” என்பதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுபவற்றில் அதிகமானவை உண்மையில் “எண்ணத்திற்கு ஏற்றபடி விளக்கம் தருதலாகவே” உள்ளன.

வேதப் பிரசங்கம் [Homiletics] வேதப்பிரசங்கம் என்பது பிரசங்கங்கள் தயார்செய்து அவற்றைப் பிரசங்கித்தல் என்பதாக உள்ளது. முதலாவது, பிரசங்கியார் அல்லது போதகர் ஒரு வசனப்பகுதியைச் சரியாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும் - அதாவது, அவர் அதன் சொந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் அதைப் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது. அடுத்ததாக அவர், அது தமக்கும் இன்றைய நாட்களில் தமது பிரசங்கத்தைக் கேட்பவர்களுக்கும் எவ்வாறு தொடர்புபடுகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். மூன்றாவது அவர், தமது உரையைக் கேட்பவர்களுக்கு, அவ்வசனப் பகுதியில் காணப்படும் சத்தியத்தை, எவ்வளவு சிறப்பாக முன்வைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்க வேண்டும் - மற்றும் அந்த முயற்சியே வேதப்பிரசங்கம் என்பதாக உள்ளது. வேத ஆய்வானது வேதப்பிரசங்கம் அல்லது நடைமுறைப்பயன்பாடு என்பதற்கு வழிநடத்துகிறது, இது பிரசங்கம் மூலமாக மற்றவர்களுக்கு முன்வைக்கப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

¹*American Heritage Dictionary*, 4th ed. (2001), s.v. “interpret.” ²Gordon D. Fee and Douglas Stuart, *How to Read the Bible for All Its Worth*, 3d ed. (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2003), 18. ³“Translated” (“அர்த்தம்”) (யோவான் 1:42; 9:7), “translation” (“அர்த்தம்”) (எபிரெயர் 7:2) மற்றும் “Interpretation” (“வியாக்கியானம் பண்ணுதல்”) (1 கொரிந்தியர் 12:10; 14:26) ஆகியவை NASB வேதாகமத்தில் தரவழைக்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை வடிவங்களாக உள்ளன. *Epilulis* என்ற இன்னொரு கிரேக்க வார்த்தை “பொருளையுடையது” என்று 2 பேதுரு 1:20ல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ⁴Bernard Ramm, *Protestant Biblical Interpretation*, 3d rev. ed. (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1970), 1. ⁵Fee and Stuart, 15. ⁶*Ibid.*, 23.

வேத வசனத்திற்கு விளக்கம் அளித்தலின் பணிச்சுமை		
எவ்வாறு வாசிப்பது:	இலக்கு:	கேட்கப்பட்ட கேள்விகள்:
உண்மைநீதியாக	தகவல் தெரிவித்தல்	1. "இவ்வசனப் பகுதி என்னை கறுகிறது?" இதன் முதன்மைக் கருத்துக்கள் என்ன? யார் என்ன செய்தார்? (ஒரு விரிவான ஆய்வு) எப்போது மற்றும் எங்கே மற்றும் ஏன் இந்தச் செயல் செய்யப்பட்டது? வார்த்தைகள் அர்த்தப்படுத்துவது என்ன? வாக்கியம் எவ்வாறு ஒன்றாக இடப்பட்டது? (விரிவான ஒரு கண்ணோட்டம்.)
விளக்கமளித்தல் நீதியாக ஜாக்கிரதையாக, பொருள்நிறைந்த வகை, சந்தர்ப்ப பொருள்வகை	புரிந்துகொள்ளுதல்	2. "இவ்வசனப் பகுதி அர்த்தப்படுத்துவது என்ன?" குறிப்பாக இது, இதை எழுதியவருக்கும் இதை முதல்முதலாக வாசித்தவருக்கும் அர்த்தப்படுத்தியது என்ன? இதிலே விளக்கம் அளித்தலின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாக உள்ளது: "தோற்ற கால அர்த்தம்" என்பதே வசனப்பகுதியின் அர்த்தமாக உள்ளது. இது பின்வருவன போன்ற கேள்விகளை உள்ளடக்குகிறது: இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் இவ்வார்த்தைகள் அர்த்தப்படுத்துவது என்ன? இவ்வசனப் பகுதியில் உரைக்கப்பட்டுள்ள பிரச்சனை என்ன? இவ்வசனப் பகுதியில் வார்த்தைகளும் வாக்கியங்களும் எவ்வாறு "ஒன்றாகப் பொருளுகின்றன"?
நடைமுறை நீதியாக உபதேச வகையில், இறையியல் வகையில், பிரசங்கித்தல் வகையில்	நடைமுறைப் பயன்பாடு செயல்பாடு: செய்தல், போதித்தல்	3. "இன்றைய நாட்களில் இவ்வசனப்பகுதி எவ்வாறு நடைமுறைப்படுகிறது?" ஒவ்வொரு வசனப்பகுதியும் ஏதாவது ஒருவகையில் நடைமுறைப்படுகிறது. பல சாத்தியக்கூறுகள் நிலவுகின்றன: (அ) வரலாற்று நிகழ்வுகள் தொடர்பான பாடப்பகுதி, (ஆ) ஒரு உதாரணம் அல்லது விவரிப்பு, (இ) தேவன், மனிதன், இயற்கை, தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான உறவுமுறை ஆகியவை பற்றிய அடிப்படை சக்தியத்தை நினைப்பாட்டுதல், (ஈ) கட்டுவிக்காத ஒரு உதாரணம் அல்லது கட்டளை அல்லது (உ) கட்டுவிக்கும் ஒரு உதாரணம் அல்லது கட்டளை.
		வரிசை முறை முக்கியமானதாக உள்ளது! வேதவசனப் பகுதி எதையும் ஒருவர் தக்க வகையில் புரிந்துகொண்டு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்றால், அவரால் கேட்கப்பட வேண்டிய மூன்று கேள்விகளும் தரப்பட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக நாம், வேத வசனத்தை அதன் சந்தர்ப்பப் பொருளில் புரிந்துகொள்ளாத வரையிலும் நாம் அதை இன்றைய நாட்களின் இறையியல் பிரச்சனைக்கு நடைமுறைப்படுத்த ஆயத்தமாக இருப்பதில்லை.

வேதவசனங்களுடன் உரையாடும் திறமை		
எவ்வாறு வாசிப்பது:	இலக்கு:	கேட்கப்பட்ட கேள்விகள்:
பத்தியுடன்	ஏவப்படுதல்	“இவ்வசனப் பகுதி எனக்கு என்ன அர்த்தப்படுகிறது?” இது என்னை எவ்வாறு உரைச் செய்கிறது? இவ்வசனப்பகுதியில் உள்ள எழு இந்த வேளையில் எனக்கு அர்த்தம் நிறைந்ததாக உள்ளது? இது எனக்கு வேறு எதையாவது நினைவூட்டுகிறதா?
<p>வேதாகமத்திற்கு பதில் செயல் செய்தல் என்ற இந்த அணுகுமுறையில் மதிப்பு உள்ளது, ஆனால் இது உண்மையில் வேதாமத்திற்கு “விளக்கம் அளித்தல்” அல்லது “அதைப் புரிந்துகொள்ள நாடுதல்” என்பதாக வகைப்படுத்தப்படக் கூடாது.</p>		